

Prædiken

Palmesøndag, den 28. marts 2021, kl. 9.30 i Kappel kirke og kl 11.00 i Dannemare kirke

Salmer:

172 Se, vi går op til Jerusalem

176 Se, hvor nu Jesus træder

Prædikant: Henrik Gade Jensen

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: Da de nærmede sig Jerusalem og kom til Betfage ved Oliebjerget, sendte Jesus to disciple af sted og sagde til dem: »Gå ind i landsbyen heroverfor, og I vil straks finde et æsel, som står bundet med sit føl. Løs dem, og kom med dem. Og hvis nogen spørger jer om noget, skal I svare: Herren har brug for dem, men vil straks sende dem tilbage.« Det skete, for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten, der siger: »Sig til Zions datter: Se, din konge kommer til dig, sagtomodig, ridende på et æsel og på et trækdyrs føl.« Disciplene gik hen og gjorde, som Jesus havde pålagt dem. De kom med æslet og føllet og lagde deres kapper på dem, og han satte sig derpå. Den store folkeskare bredte deres kapper ud på vejen, andre skar grene af træerne og strøede dem på vejen. Og skarerne, som gik foran ham, og de, der fulgte efter, råbte: »Hosianna, Davids søn! Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn! Hosianna i det højeste!« [Matthæusevangeliet 21,1-9](#)

Triumftog kender vi mange eksempler på fra historien.

Når en konge, kejser, diktator, hærfører har erobret en by eller et land, skal der altid arrangeres en sejrsparade. Tropperne marcherer med imperatoren på en hest eller i en åben vogn.

Sådan var det i oldtiden. Tænk på de romerske kejsere, der efter strålende sejre vender tilbage til Rom og hyldes som feltherren, der gjorde det af

med Roms fjender. Cæsar, Augustus, Tiberius. På en stridsvogn, ind på Forum Romanum, modtager de folkets jubel.

X

Helt modsat er det i dagens tekst.

Jesus er på vej til Jerusalem og klar til at gøre sit indtog i byen. Han har turneret rundt i længere tid i Galilæa og ved Genesareth sø og vil nu præsentere sig i hovedstaden, hvor templet er.

En folkeskare har samlet sig om Jesus og hans forkyndelse.

Nu er han på vej ind i Jerusalem.

Og hvad gør Jesus så?

Han sender et par disciple afsted for at finde et æsel, et trækdyr, noget man normalt ikke rider på.

Og så vil Jesus entrere Jerusalem på et æsel.

Det har en voldsom signalværdi.

En manifestation af anti-magt.

Hesten er et magtsymbol. Vi har rytterstatuer af konger og kejsere. Vi har ingen æselstatuer.

Vi har et spil kort, der hedder æselspil. Det handler om at undgå at blive æsel. For æslet griner vi af. Det er en taberfigur.

Jesus ønsker at markere den skarpe modsætning til den traditionelle magtform, hvor herskeren ridder i spidsen af fem legioner på en hvid, fyrig gang. Med trommer, standarder og blæsere.

Det er en demonstration af Jesus at vælge æslet. Han vælger det ydmyge, langsomme, uprætentiøse, uaffekterede, jordnære og kendte.

Bevidst og provokerende viser Jesus, at hans rige ikke er af denne verden, at han ikke ønsker at konkurrere med den romerske lokaltyran Pilatus om

den fysiske magt, at han ikke kandiderer til politiker eller konge eller kejser.

Her kommer en åndens mand, der kun ønsker at appellere til menneskenes hjerter, med tale om tro og håb og kærlighed.

x

I læsningen fra Det Gamle Testamente hørte vi, om den gamle profeti, som Jesus virkeliggør. Profeten Zakarias skriver om, at Israels konge skal komme sagtmødig ridende på et æsel, han er fredskonge og er kommet for at tilintetgøre våbnene og skabe fred på jord.

Den profeti har Jesus selvfølgelig kendt og knytter an til den ved valg af transportmiddel.

Der er meget signalværdi i, hvordan vi transporterer os. En stor bil med sorte ruder symboliserer noget andet end Aygo, VW-Up eller Skoda Citigo.

Jesus valgte den mest ydmyge og mest beskedne transportform: Æslet.

X

Og det er fordi Jesus ikke vil konkurrere med denne verdens magter.

”Hvad er segl og sværd og skjold / mod den Herre kæk og bold?”, som vi det lyder ”Påskeblomst, hvad vil du her”.

Jesus kom til os denne palmesøndag, med sit enestående budskab

*Her er han, som vil løse
hver syndebunden træ;
her er han, som vil øse
trøst i hver bange sjæl.*

*Her er han, som vil favne
dig med sin kærlighed;
her er han, som vil gavne
dig med sin blodig sved.*

*Her er han, som vil bære
en tornekrans for dig,
her er han, som skal være
din drot evindeligt.*

Sådan synges der i næste salme, og det er budskabet. Ikke vold, ikke fysisk magt, ikke pression, ingen trusler, men ånd.

Han virkede ved ordet, ved medmenneskeligheden, ved at engagere sig helt og ikke halvt eller kvart i det andet menneske. For Jesus var der ikke romere, soldater, toldere, myndighedspersoner, politikere, embedsmænd og sagsbehandlere. Der var ikke ludere eller præster, folk fra Samaria eller folk fra Judæa. Der var ikke rene eller urene mennesker. Der var ikke mænd eller kvinder, heteo- eller homoseksuelle. Der var ikke grækere eller jøder. Der var ingen anden identitet end det at være menneske.

Ja, Jesus løste hver "syndebunden træ", for vi er alle træer som jordiske mennesker, i de båse vi placeres i, som kvinde eller mand, dansker eller fremmed, ung eller ældre, vi påtvinges en identitet, en kasse, som ofte kan være ret træls at have på sig. Og svær at frigøre sig fra.

Fordi Jesus virkede ved ånd og tro, blev hans fjender i dagene efter indtoget samtids præster, ypperstepræsterne ved templet i Jerusalem, mere end romerne. Kajfas frem for Pilatus. Og det skal vi høre mere om senere i påskens tekster og gudstjenester.

Romerne var jo for så vidt ligeglade med Jesu forkyndelse, når han ikke gjorde modstand eller opfordrede til voldeligt oprør.

Det var den tids præster, forvalterne af ånden og religionen, som følte sig krænket og udfordret af Jesu forkyndelse. Det var præsterne, der Langfredag dømte og korsfæstede Jesus.

AMEN